

[Inger Merete Nordentoft.]

minus, at man ikke har fulgt lærerorganisationerne på dette område, og jeg håber, man vil kunne nå et andet resultat under udvalgsforhandlingerne.

Der er sagt mange rigtige ting af de øvrige ordførere om, at forældrene bør underrettes. Jeg vil dertil sige, at jeg tror ikke, der hidtil — jeg har i hvert fald ikke været bekendt dermed — er foretaget noget forsøg i skolen, som ikke er foretaget i nøje overensstemmelse med forældrene, ja, meget ofte er det oven i købet på forældrenes initiativ, forsøgene er sat i gang.

Jeg håber, at lovforslaget vil blive forbedret med hensyn til tilsynet, og iøvrigt kan jeg kun udtrykke ønsket om, at lærerne vil sørge for, at ministeren får lejlighed til at gøre flittig brug af rammeloven, og at ministeren vil stille sig forstående overfor de forhåbentlig vidt forskellige forslag til en forsøgsundervisning, der må fremkomme.

Undervisningsministeren (Hvidberg): I anledning af den ærede sidste talers udtalelse vil jeg sige, at jeg anser det for givet, at enhver undervisningsminister her i Danmark i disse år vil stille sig både forstående og interesseret overfor alle slags forslag til forsøg, som måtte blive forelagt ministeriet — det kan der vist næppe være nogen tvivl om.

Jeg skal iøvrigt ikke sige så forfærdelig meget, for jeg forstår, at det faktisk allerede er vedtaget, at et udvalg skal gennemgå denne sag, og så vil jeg jo, hvis udvalget gør mig den ære at indkalde mig til samråd, der få lejlighed til nærmere at gøre rede for mine synspunkter vedrørende enkeltheder. Der er dog et par enkeltheder, jeg gerne vil sige et par ord om, navnlig til det ærede medlem hr. Bomholt.

De forsøg, som nu er igangsat i Horsens med en tredelt skole, har jeg ærligt talt hidtil kun stiftet bekendtskab med gennem bladomtale, men sagen er indkommet i ministeriet, og jeg vil få den forelagt i den kommende tid.

Det ærede medlem var også inde på ønsket om, at der for gymnasieskolens vedkommende måtte komme en omordning, som også overlod til lærerne at afgøre, hvilket pensum de agtede at gennemgå. Jeg ved ikke, om det ærede medlem mener, at det skal overlades helt til den enkelte at bestemme, hvor stort et pensum han eventuelt skal gennemgå, for i så fald synes jeg, det kommer til i nogen grad at kollidere med den indsatte begrænsende bestemmelse. Denne begrænsende bestemmelse i lovfor-

slaget er ord til andet hentet fra en med afdøde undervisningsminister Hartvig Frischs underskrift i sin tid til skolerne udsendt vejledende skrivelse. Jeg ved imidlertid ikke, om jeg forstod det ærede medlem helt rigtigt på dette punkt.

Også jeg er klar over — og det gav jeg også udtryk for, da jeg var til samråd i landstingsudvalget —, at der må siges at være en vis spænding mellem på den ene side forsøgsundervisningen og på den anden side en afsluttende eksamen med den Ørsted-ske skala, der jo, som det hedder i skolesproget, kan slå hårdt. Det ærede medlem sagde, at hvis det skal være virkelige forsøg; ja, så kan det gå galt. Jeg ved nu ikke, om det bør understreges så forfærdelig stærkt. Jeg gad vide, om man ikke, selv med vidtgående forsøg, bør tilstræbe, at det ikke går galt, og at der ikke er større områder, hvor det rent elementære mangler. Det ærede medlem lyste efter klausuler, hvis vi skulle bibeholde den Ørsted-ske skala. Mon ikke det er tilstrækkeligt, at man forsyner censorerne med besked om, at på den og den skole har der i vid udstrækning været forsøg, og at det må der tages hensyn til. Jeg husker da, hvordan jeg selv som lærer på universitetet under besættelsen fik besked om, at under disse ekstraordinære forhold måtte man både ved fastlæggelsen af eksamensopgaverne og ved karaktergivningene tage visse hensyn. Det kom man igennem på en udmærket måde, idet man gav ganske centrale opgaver, og hvis der kom en mand, som havde deltaget i modstandskampen eller havde været i tysk koncentrationslejr eller noget lignende, tog vi selvfølgelig også hensyn dertil — det kan jeg huske vi gjorde. Kunne man ikke analogt sige, at censorerne i nogen grad må stille sig forstående overfor forsøg? Kunne en sådan fremgangsmåde mon ikke klare hele sagen?

Hvad angår lærernes forslag om et organ, som allerede er blevet omtalt af flere talere, må man huske — hvad også det ærede medlem hr. Bomholt sagde —, at det ville blive et ganske overordentlig stort apparat med sådanne 11 mand hver fra sit område; og færre kan det vel ikke være, for det er meget omfattende områder, og een mand kan ikke i den grad beherske det hele, at han skulle kunne være vejledende og inspirerende på alle disse områder. Der ville altså blive tale om et meget, meget stort apparat, og en hel række nye stillinger skulle normeres. Det har jeg ikke meget mod på at gå i lag med i øjeblikket, da man virkelig har en undervisningsinspektion. Ganske vist siger det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at